



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobce: **D. A.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2019, č. j. KUUK/22468/2019-2,
JID: 28513/2019/KUUK/Fol,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 15. 3. 2019, č. j. KUUK/22468/2019-2, JID: 28513/2019/KUUK/Fol, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností – oddělení správních agend, (dále jen „magistrát“) ze dne 18. 12. 2018, č. j. MgMT/138890/2018. Tímto rozhodnutím magistrát

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam 12 bodů v evidenční kartě řidiče. Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný nepřihlédl k rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, jež žalobce přiložil k odvolání. Z uvedeného rozhodnutí mělo plynout, že běžnou praxí odvolacího správního orgánu v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Na podporu svého závěru, že jde o ustálenou praxi, žalobce dále poukázal i na další rozhodnutí jmenovaného krajského úřadu a též na rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3. Uvedl, že zásada legitimního očekávání by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Není proto dle jeho názoru správné, aby totožný správní orgán, pouze s jinou místní působností, rozhodoval a postupoval odlišně, neboť tím by byla dotčena rovnost účastníků před zákonem. Dále žalobce uvedl, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáváno s rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Pro ilustraci žalobce poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, č. bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677, která nesplňují podmínku dostatečné individualizace skutku. Naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, č. bloku C 1404971, je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Argumentace, že přestupce dal svým podpisem souhlas s tímto druhem projednání a se správností daného rozhodnutí, je dle žalobce chybná. Není možné, aby za správnost rozhodnutí správního orgánu odpovídal přestupce, stejně tak po něm nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat jeho nápravu.
3. Žalobce podotkl, že podklad není způsobilý pro zápis bodů zejména v případech, kdy není z vydaného rozhodnutí zřejmé, že přestupce porušil danou povinnost, například pokud v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není z popisu přestupku zřejmé, že přestupce svou povinnost porušil za jízdy a jako řidič motorového vozidla. O nezpůsobilý podklad se jedná i tehdy, pokud z rozhodnutí není zřejmé, kde mělo ke spáchání přestupku dojít, a není tak možné vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. Údaje v rozhodnutí by rovněž měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Pokud tomu tak není, nelze na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče.

4. Dále žalobce popsal vady jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, konkrétně pokutových bloků ze dne 14. 1. 2014, 22. 1. 2014 a 7. 10. 2014. Přestupkové jednání se ve dvou případech týkalo překročení nejvyšší povolené rychlosti a v jednom případě porušení povinnosti být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem. Vznesené námitky byly ke všem pokutovým blokům v zásadě totožné. Žalobce poukazoval na následující pochybení.
5. Nejdříve uvedl, že v kolonkách 1 až 4 pokutových bloků není přesně zjištěna osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například rodné číslo a datum narození. Nedostatečné je i ověření totožnosti přestupce.
6. V kolonce 5 není přesně zjištěna doba spáchání přestupku. Údaje o datu a času spáchání přestupku nejsou uvedeny nebo jsou vlivem zápisu nečitelné nebo nejsou uvedeny kompletně. Dále není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku. Název obce je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, což platí i pro název ulice, na které mělo k přestupkovým jednáním dojít. Z popisu přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti absentuje nebo je dle žalobce zapsaná ve zkratkovitém zápisu, přičemž není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 6 zákona o silničním provozu, nikoli však jakého bodu či písmena.
7. V kolonce 6 je dle žalobce uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl jako přestupce dopustit a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání považuje za vadu značnou. Dále namítal, že provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání a že údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti zápisu také částečně nečitelné.
8. V kolonce 7 není zcela zřetelná výše uložené sankce (číslem i slovy), a není tak možné ověřit, zda spolu uvedené údaje korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
9. V kolonkách 8 až 9 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu nelze přezkoumat, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí přestupcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, není z něj zřetelný ani podpis přestupce, jenž prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
10. Žalobce zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky v nich uvedené nebyly jako konkrétní a individualizované jednání vymezeny. Není z nich patrné komu, kdy a kde, potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Na podporu svých tvrzení žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný na výzvu soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž zrekapituloval průběh správního řízení. K námitce, že se nezabýval rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, uvedl, že odvoláním žalobce se zabýval velmi podrobně a ve svém rozhodnutí vyjádřil, že s právními názory jiných správních orgánů

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

prvního a druhého stupně se neztotožňuje z důvodu existence specifík jednotlivých případů. Tímto postupem tak nijak nebyla porušena procesní práva žalobce, neboť je žalovaný při svém rozhodování vázán zákony či jinými právními předpisy. Dále uvedl, že v žádném případě nedošlo k porušení zásady legitimního očekávání, jelikož při rozhodování vycházel z judikatury správních soudů, své rozhodnutí řádně odůvodnil a řádně se zabýval kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení, po jejichž zhodnocení dospěl k závěru, že byla způsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalovaný proto měl za to, že se pečlivě vypořádal se všemi odvolacími důvody žalobce, vyjádřil se k jednotlivým námitkám a že napadené rozhodnutí odpovídá zákonným požadavkům dle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

12. K námitce nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů žalovaný uvedl, že v projednávaném případě jsou všechny podklady způsobilé pro záznam bodů v registru řidičů a počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Podotkl, že v napadeném rozhodnutí se nezabýval jen oznámeními o přestupcích, ale též náležitostmi jednotlivých pokutových bloků. Vždy přitom uvedl obsah přezkoumávaných pokutových bloků a konkrétní bodové hodnocení odpovídající spáchanému přestupku. Větší obecnost odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto ohledu připisoval obecnosti uplatněných námitek. Dále připomněl, že oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu je závazným správním aktem, který deklaruje, že se určitá osoba dopustila individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a ukládá povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutových bloků pak vyplývají z § 84 a § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) a ze samotné povahy blokového řízení. Při zohlednění specifík blokového řízení je tak možné přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, a je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že je nelze zaměnit s jiným. K tomu odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, a ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. K námitce, že specifičnost blokového řízení a rozhodnutí v něm vydaného nemůže omluvit nedostatky zákonných náležitostí, žalovaný konstatoval, že s ohledem na platnou právní úpravu a konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu neseznal, že by některé z rozhodnutí vydaných v blokovém řízení, podle nichž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem nezpůsobilým pro záznam. Poznamenal, že v posuzované věci doložené pokutové bloky obsahují všechny náležitosti, na které žalobce poukazoval, tj. údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho právní kvalifikaci dle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká povinnost byla porušena. K námitce, že není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, od kterého nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat jeho nápravu, odkázal žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16.
13. K námitkám týkajícím se nedostatečného a nejednoznačného popisu jednání na pokutových blocích, žalovaný opětovně odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, a ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, z nichž dle názoru žalovaného vyplývá, že blokové řízení je řízením zjednodušeným a postačuje,

pokud je přestupkové jednání uvedeno zkratkami, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona, a tyto judikáty tak jasně vyvrací tvrzení žalobce.

14. K pokutovém bloku ze dne 14. 1. 2014 poznamenal, že právní kvalifikaci lze z jeho obsahu určit. Uvedeným pokutovým blokem byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Z popisu přestupku R 90/128/124 je evidentní, že první údaj představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě (90 km/h), druhý naměřenou rychlost vozidla (128 km/h) a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření (124 km/h), z čehož vyplývá porušení povinnosti řidiče. Dále lze z popisu přestupku I/13 u Želenic okr. Most, směr Most jednoznačně určit místo spáchání přestupku. Pokutový blok obsahuje označení řidiče jménem, příjmením, rodným číslem a místem pobytu. Ve spojení právní kvalifikace a označení konkrétní osoby je přestupce jednoznačně identifikován, včetně konkrétního spáchání přestupku. Jednoznačně je také uvedena doba a místo spáchání přestupku, výše uložené sankce a údaje v kolonkách 8 až 9 jsou zřejmé a čitelné.
15. K pokutovém bloku ze dne 22. 1. 2014 uvedl, že popis přestupkového jednání vede k jednoznačnému závěru, jakého přestupku se žalobce dopustil, kde byl spáchán, v jakou dobu, jakým individualizovaným jednáním a jaké konkrétní ustanovení zákona bylo porušeno a za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Kopie pokutového bloku je čitelná a dobře viditelná. Pokutový blok obsahuje označení řidiče jménem, příjmením, rodným číslem a místem pobytu. Ve spojení právní kvalifikace a označení konkrétní osoby je přestupce jednoznačně identifikován, včetně konkrétního spáchání přestupku. Jednoznačně je také uvedena doba a místo spáchání přestupku, výše uložené sankce a údaje v kolonkách 8 až 9 jsou zřejmé a čitelné.
16. Žalovaný k pokutovém bloku ze dne 7. 10. 2014 poznamenal, že právní kvalifikaci lze z jeho obsahu určit. Uvedeným pokutovým blokem byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Z popisu přestupku R 90/117/113 je evidentní, že první údaj představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě (90 km/h), druhý naměřenou rychlost vozidla (117 km/h) a třetí neměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření (113 km/h), z čehož vyplývá porušení povinnosti řidiče. Dále lze z popisu přestupku I/13, Hostomice jednoznačně určit místo spáchání přestupku. Pokutový blok obsahuje označení řidiče jménem, příjmením, rodným číslem a místem pobytu. Ve spojení právní kvalifikace a označení konkrétní osoby je přestupce jednoznačně identifikován, včetně konkrétního spáchání přestupku. Jednoznačně je také uvedena doba a místo spáchání přestupku, výše uložené sankce a údaje v kolonkách 8 až 9 jsou zřejmé a čitelné.
17. Žalovaný shrnul, že předpokladem způsobilosti podkladu pro záznam bodů do registru řidičů je naplnění formálních náležitostí stanovených zákonem. Tyto náležitosti prověřoval u všech zaznamenaných bodů v evidenční kartě řidiče magistrát i žalovaný, a to na základě žalobcových námitek. Žalovaný přitom dospěl k závěru, že veškeré záznamy byly provedeny v souladu s § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Nebyla mu známa žádná překážka, která by žalobci v daných řízeních bránila si předmětné pokutové bloky před jejich podepsáním přečíst a případně podpis odmítnout. Naopak podle obsahu pokutových bloků muselo být žalobci při jejich podpisu známo, jaké jednání mu je kladeno za vinu. Závěrem žalovaný uvedl, že dle jeho názoru jsou žalobní námitky účelové, žalobci byly body zaznamenány oprávněně a rozhodnutí magistrátu i žalovaného vycházejí ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

18. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tím výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
19. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
20. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nerefletoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. V této souvislosti žalobce poukazoval na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014 (a další podobná rozhodnutí v žalobě uvedená), ze kterého je podle žalobce zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobila pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Poukázal i na rozhodnutí Městského úřadu Písek, který rozhodoval obdobně. Soud pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na zmíněná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a rozhodnutí Městského úřadu Písek. K těmto rozhodnutím žalovaný na straně 9 žalobou napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že jak magistrát, tak i žalovaný, je vázán při svém rozhodování především zákony a jinými právními předpisy, případně soudní judikaturou. Nepřísluší mu proto opírat svá rozhodnutí o rozhodnutí jiných krajských úřadů, neboť každý případ má svá specifika. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů je dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku, které umožňují podřazení konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu. Na základě doložených pokutových bloků žalovaný dospěl k závěru, že jednání jsou popsána dostatečně a jednoznačně. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje i Městského úřadu Písek řádně vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval na žalobcem předložená rozhodnutí a zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsobnost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Vzhledem k tomu, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vypořádal i všechny

ostatní odvolací námitky, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

22. Dle soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti, jež jsou pro rozhodnutí typické. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti takového správního aktu. Míra přezkumu nicméně podle soudu vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.
23. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).
24. Z popisu řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, dostupném na www.nssoud.cz, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchaní přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno

pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.

25. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, kdy se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46, dostupný na www.nssoud.cz). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).
26. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobilostí pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval, když uvedl, že správním orgánem byly opatřeny řádně vyplněné pokutové bloky, které byly s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení porovnány a byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu, ale také skutečnost, zda existují relevantní podklady, tedy správní rozhodnutí, na základě kterého bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný na stranách 4 až 7 zkoumal obsah jednotlivých pokutových bloků, přičemž konstatoval, že pokutové bloky obsahují všechny údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Současně poznamenal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že žalobci byly za uvedená přestupková jednání body zaznamenány správně a že tedy ke dni 15. 9. 2018 dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum pokutových bloků v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly.
27. Dále se soud zabýval námitkou, že pokutové bloky ze dne 14. 1. 2014, 22. 1. 2014 a 7. 10. 2014 jsou nezpůsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují zákonné náležitosti. Uvedeným pokutovým blokům žalobce shodně vytýkal, že nebyla přesně zjištěna osoba přestupce, doba a místo spáchání přestupku, právní kvalifikace přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě, není zřetelná výše udělené sankce, není jednoznačně zaznamenáno místo, kde byl pokutový blok vydán a není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě a že není zřetelný podpis účastníka.
28. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, dostupném na www.nssoud.cz, konstatoval, že: „*Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaneého, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituje jeho povinnost*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.“ Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: „S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

29. Podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích jsou pověřené osoby povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
30. Pokutovým blokem série FD/2013, č. D 1064486, ze dne 14. 1. 2014, byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „14. 1. 2014, 11:01 h, I/13 u Želenic okr. Most, směr Most. R 90/128/124, § 18/3 z. č. 361/2000 Sb., „X“, VW Transporter, zelená“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 14. 1. 2014 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec dle § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé, že žalobce se uvedeného jednání dopustil na silnici č. I/13 u obce Želenice v okrese Most, směr Most. Ve spojení se zákonným ustanovením na pokutovém bloku je zcela zřejmé, že sankcionováno bylo deliktní jednání žalobce na „pozemních komunikacích“. Nelze též přehlédnout, že žalobce svým podpisem s obsahem pokutového bloku souhlasil, muselo mu tedy být známo, jakého přestupku se dopustil a v čem spočívala jeho podstata. Z ničeho naopak nevyplývá, že by se uvedené místo mělo nacházet mimo pozemní komunikace.
31. Blokem na pokutu série FD/2013, č. D 1061792, ze dne 22. 1. 2014, byla žalobci uložena pokuta ve výši 200 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „22. 1. 2014 v 14:00 hod. ve Volevčicích řídil „X“ a za jízdy nebyl připoután b. pásem, dále neměl ORV od přívěsného vozíku „X““, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 22. 1. 2014 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla porušil povinnost uvedenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona

o silničním provozu, tj. nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a povinnost uvedenou v § 7 písm. b) zákona o silničním provozu, tj. neměl u sebe jako řidič osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního předpisu. Tato skutečnost jednoznačně vyplývá ze slovního popisu přestupkového jednání. Nelze též přehlédnout, že žalobce svým podpisem s obsahem pokutového bloku souhlasil, muselo mu tedy být známo, jakého přestupku se dopustil a v čem spočívala jeho podstata. Z obsahu pokutového bloku je též zřejmé, že žalobce se přestupku dopustil za jízdy a na pozemní komunikaci.

32. Blokem na pokutu série GE/2014, č. E 2314649, ze dne 7. 10. 2014, byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „12:40, 7. 10. 2014, I/13 Hostomice → Teplice, § 18/3 z. č. 361/2000 Sb. – R 90/117/113, RZ „X““, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f bod 4 zákona o silničním provozu. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 7. 10. 2014 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec dle § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Nelze též přehlédnout, že žalobce svým podpisem s obsahem pokutového bloku souhlasil, muselo mu tedy být známo, jakého přestupku se dopustil a v čem spočívala jeho podstata. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé, že žalobce se uvedeného jednání dopustil na silnici č. I/13 z obce Hostomice směr na Teplice. Ve spojení se zákonným ustanovením na pokutovém bloku je zcela zřejmé, že sankcionováno bylo deliktní jednání žalobce na „*pozemních komunikacích*“. Z ničeho naopak nevyplývá, že by se uvedené místo mělo nacházet mimo pozemní komunikace. Soud poznamenává, že není na závadu, že u podpisu žalobce na bloku není uvedeno datum, neboť na bloku je uvedeno datum jeho vyhotovení a podstatné je, že jej žalobce podepsal.
33. K námitce ohledně nezjištění osoby přestupce soud uvádí, že na všech pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo a adresa místa jeho pobytu. Ověření totožnosti je uvedeno na pokutovém bloku ze dne 14. 1. 2021 dle řidičského i občanského průkazu, na pokutovém bloku ze dne 22. 1. 2014 dle občanského průkazu a na pokutovém bloku ze dne 7. 10. 2014 dle řidičského průkazu. Žalobce podpisem pokutových bloků dal jednoznačně najevo, že údaje o jeho osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti. Krajský soud proto nepřisvědčil námitce žalobce, že v kolonkách 1 až 4 není přesně zjištěna osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje jako například rodné číslo a datum narození. Dle názoru krajského soudu pokutové bloky zcela jasně označují všechny nezbytné údaje o žalobci a jeho totožnost byla řádně ověřena.
34. Žalobce shodně k uvedeným pokutovým blokům namítal, že nebyla přesně zjištěna doba a místo spáchání přestupku. Na předmětných pokutových blocích je vždy uvedeno datum, čas i místo spáchání přestupku. Žalobce také shodně namítal, že název obce je uveden zkratkovitě. K tomuto soud uvádí, že v případě ani jednoho z předmětných pokutových bloků není název obce uveden žádnou zkratkou. Tato námitka tak není důvodná.
35. K předmětným pokutovým blokům soud konstatuje, že formulace v nich obsažené, týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace, nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil. Soud se neztotožnil s názorem žalobce, že by užití formulace ve tvaru „§ 18/3 zák. č. 361/2000 Sb.“, „řídil „X“ a za jízdy nebyl připoután b. pásem, dále neměl ORV od přívěsného vozíku „X““, „§ 125c/1f3“, „§ 125c/1k“ či „125c/1f4“ byly nepřezkoumatelné. Byť se evidentně jedná o zkratkovité

Shodu s prvním podpisem potvrzuje I. T.

formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakých porušení právních povinností se žalobce při provozu na pozemních komunikacích dopustil a jak byla tato porušení kvalifikována. Rovněž v případě zkratkovitého označení „R90/128/124“ či „R90/117/113“ je nepochybné, že první údaj představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě (90 km/h), druhý naměřenou rychlost vozidla (128 km/h, resp. 117 km/h) a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření (124 km/h resp. 113 km/h). S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupků splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo. Tvrdí-li žalobce v této souvislosti, že i přes specifickou blokového řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi požadavky zákona a odkazuje-li na rozhodnutí připojená k žalobě (bloky č. G 1498901 a F 0832677), soud opakuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitelným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Není tedy třeba posuzovat splnění všech požadavků zákona, pokud jde o obsah pokutového bloku, ale toliko jeho způsobnost k provedení záznamu bodů, tedy zda se jedná o rozhodnutí pravomocné, zda není nicotné a zda obsahuje dostatek údajů pro identifikaci konkrétního přestupkového jednání a jeho podřazení pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu. Tyto podmínky byly v případě předmětných pokutových bloků splněny.

36. K námitce nezřetelnosti výše uložené sankce soud uvádí, že ve všech pokutových blocích je výše sankce uvedena číslem i slovy a to vždy zcela zřetelně, tato námitka tedy není důvodná.
37. Za důvodnou soud neshledal ani námitku směřující proti nejednoznačnému záznamu místa, kde byly napadené pokutové bloky vydány s tím, že vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Na všech dotčených pokutových blocích je uvedeno místo, kde byly sepsány, jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky, dále je uvedeno na pokutovém bloku ze dne 14. 1. 2014 je uvedeno jméno, příjmení a služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, na bloku ze dne 22. 1. 2014 je uvedeno jméno, příjmení a podpis oprávněné úřední osoby, a na pokutovém bloku ze dne 7. 10. 2014 je uvedeno služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. V kombinaci s oznámeními a o přestupcích a razítka na blocích je evidentní, že předmětné bloky vydaly kompetentní správní orgány prostřednictvím oprávněných osob. Dále je na blocích uvedeno datum vyhotovení pokutového bloku a všechny tam uvedené údaje jsou opatřeny podpisem žalobce, který tímto zároveň souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdil převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobce ani nenamítal, že by se o jeho podpis nejednalo. K námitce „nezřetelnosti“ jeho podpisu soud uvádí, že na všech předložených pokutových blocích je podpis žalobce zřetelný. Pro úplnost soud konstatuje, že provedl porovnání všech podpisů žalobce na dotčených pokutových blocích se závěrem, že podpisy na blocích se shodují a shodují se i s podpisem žalobce uvedeným na plné moci udělené advokátovi ve věci podání této žaloby.
38. Namítal-li žalobce v souvislosti s podpisem pokutových bloků, že není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práv, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu, soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobce s údaji v něm uvedenými skutečně vyjádřil souhlas. Pokud

žalobce podepsal něco, čemu nerozuměl, nebo pokud si žalobce údaje nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, dostupného na www.nssoud.cz, podle kterého „[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou *vigilantibus iura* žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“ S těmito závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a uzavírá, že ani námitky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.

39. Lze tedy shrnout, že za přestupková jednání žalobce, pro která mu byly vystaveny pokutové bloky ze dne 14. 1. 2014, 22. 1. 2014 a 7. 10. 2014, byly žalobci body do registru řidičů zaznamenány oprávněně. Žalobce se mýlí, pokud tvrdí, že se žalovaný způsobilostí pokutových bloků pro zápis bodů do evidenční karty řidiče nezabýval. Magistrát i žalovaný měli toliko povinnost posoudit, zda žalobcovy námitky byly oprávněné, či nedůvodné, nikoli zkoumat, zda pokutové bloky obsahují potřebné náležitosti, neboť i při absenci některých náležitostí, pokud tato absence nezpůsobuje nicotnost rozhodnutí, lze v řízení o námitkách ověřit, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden oprávněně, či nikoli.
40. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nemůže nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného týmž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostál, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdí žalobce, a nedošlo ani k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, resp. zásady legitimního očekávání. Skutečnost, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje či Městský úřad Písek rozhodují v podobných případech jinak než žalovaný, nepředstavuje podle názoru soudu dostatečný důvod k tomu, aby bylo věcně správné a řádně odůvodněné rozhodnutí žalovaného zrušeno, když navíc žalobcem předložená rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek neodpovídají konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu.

41. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal namítaná porušení právních předpisů, ani že by žalobce byl zasažen na svých veřejných právech. Soud tedy v mezích žalobních bodů vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
42. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. března 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

